

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eamonn Donnellan

Tuženik: The Revenue Commissioners

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 14. stavcima 1. i 2. Direktive 2010/24/EU ⁽¹⁾ to da High Court of Ireland prilikom utvrđivanja izvršivosti u Irskoj „jedinственог instrumenta kojim se dozvoljava provedba” koji je 14. studenoga 2012. izdao carinski ured u Patrasu za upravne novčane kazne i globe u iznosu od 1 097 505,00 eura izrečene 15. srpnja 2009. zbog navodnog krijumčarenja 26. srpnja 2002. [koji je porastao na 1 507 971,88 eura zbog kamata i kazni]:

- (i) primijeni pravo na djelotvorno pravno sredstvo i na pošteno suđenje u razumnom roku na građanina Irske i Europske unije u vezi sa zahtjevom za provedbu [(vidjeti članak 47. Povelje i članke 6. i 13. EKLJP-a koji odgovaraju pravima građana prema člancima 34., 38. i 40.3 irskog Ustava), u okolnostima u kojima je predmetni postupak tužitelju D.-u bio pojašnjen samo pomoću „neslužbenog prijevoda” na engleski jezik (koji je službeni jezik Irske u kojoj je tužitelj D. oduvijek boravio) u dopisu od 29. prosinca 2015. koji je ministarstvo financija Helenske Republike u Pireju uputilo irskoj poreznoj upravi i zastupnicima tužitelja D.-a u Irskoj];
- (ii) uzme u obzir ciljeve Direktive 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći (uvodna izjava 20. Direktive 2010/24) i poštovanju obveze pružanja šire pomoći na temelju EKLJP-a (uvodna izjava 17. Direktive 2010/24), kao što je to pravo građana na djelotvoran pravni lijek prema članku 47. Povelje i članku 13. EKLJP-a;
- (iii) voditi računa o punoj učinkovitosti prava Zajednice za njezine građane [a osobito točke 63. [presude od 14. siječnja 2010., Kyrian/Celní úřad Tábor, C-233/08, EU:C:2010:11]?]

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL 2010., L 84, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 295.)

Žalba koju je 25. siječnja 2017. podnio Liam Jenkinson protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 9. studenoga 2016. u predmetu T-602/15, Liam Jenkinson protiv Europske službe za vanjsko djelovanje, Vijeća Europske unije, Europske komisije, Eulexa Kosovo

(Predmet C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Liam Jenkinson (zastupnici: N. de Montigny, J.-N. Louis, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska služba za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Eulex Kosovo

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе rješenje Općeg suda od 9. studenoga 2016. u predmetu T-602/15 kojim je odbijena tužba tužitelja i kojim mu je naložena naknada troškova postupka;
- odluči o tužbi;
- naloži tuženicima snošenje troškova oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj prigovara da se Opći sud Unije proglasio nadležnim samo za spor koji se temelji na posljednjem ugovoru na određeno vrijeme koji je potpisao žalitelj.

Također prigovara, čak pod pretpostavkom da je obrazloženje Općeg suda o tom ispravno, što ne tvrdi, tome da Opći sud nije odlučio o više njegovih zahtjeva koji se temelje na okončanju spornog ugovornog odnosa i, slijedom navedenog, o posljednjem ugovoru na određeno vrijeme. Naime, nezakonitost pobijanog rješenja proizlazi iz sažetosti obrazloženja koje je u tom dijelu šturo zbog čega nije jasno kako je Opći sud mogao zaključiti o svojoj nenadležnosti, a da ne razmotri meritum spora, osim u odnosu na spor o posljednjem ugovoru na određeno vrijeme, samo na temelju postojanja arbitražne klauzule iako je žalitelj prigovarao valjanosti i zakonitosti te klauzule.

Žalitelj također prigovara tome da se nije uzelo u obzir njegovu ukupnu argumentaciju koja se odnosi na postojanje pogreške u radu institucija koja se sastoji u nepostojanju pravnog okvira koji bi žalitelju i cjelokupnom osoblju pravne misije koju je ustanovila Unija priznao jamstva da će se poštovati njihova najtemeljnija socijalna prava koja jamče pravo na djelotvoran pristup sudu i pravo na pošteno suđenje.

U prilog svoje žalbe, žalitelj, slijedom navedenog, ističe da je Opći sud povrijedio:

- europsko pravo koje se primjenjuje radi određivanja mjerodavnog prava za ugovorne sporove;
- odredbe belgijskog radnog prava;
- minimalne propisane uvjete koji se primjenjuju na rad na određeno vrijeme na razini Unije;
- prava iz Povelje o temeljnim pravima;
- obvezu obrazlaganja;
- zabranu odlučivanja *utra petita*.

Tužba podnesena 9. veljače 2017. – Francuska Republika protiv Europskog parlamenta**(Predmet C-73/17)**

(2017/C 104/53)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda i E. de Moustier, agenti)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

- poništenje dnevnog reda sjednice Europskog parlamenta od srijede 30. studenoga 2016. (dokument P8_OJ (2016)11-30), u dijelu u kojem predviđaju rasprave na plenarnom zasjedanju o zajedničkom nacrtu općeg proračuna koji je dogovorio Odbor za mirenje; dnevnog reda sastanka od četvrtka 1. prosinca 2016. (dokument P8_OJ (2016)12-01), u dijelu u kojem predviđa glasovanje nakon kojeg slijedi objašnjenje glasovanja o zajedničkom nacrtu općeg proračuna; zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta od 1. prosinca 2016. o zajedničkom nacrtu općeg proračuna (dokument TS-0475/2016 P8_TA-PROV(2016)0475, u svojoj privremenoj verziji), kao i akta kojim je, u skladu s postupkom predviđenim u članku 314. stavku 9. UFEU-a, predsjednik Europskog parlamenta utvrdio da je opći proračun konačno donesen;